

Slovenski general pride.

Tabora v Radgoni se je udeležil vrhovni poveljnik obmejne jugoslovanske armade, general Rudolf Maister v družbi slovenskih častnikov. Na potu iz Špilja v Radgono so generala na vseh postajah pozdravile vojaške posadke. V Špilju, Weitersfeldu in Cmureku so vibrirale na kolodvorskih poslopih jugoslovanske trobojnice. General je povsod kot poveljnik in tovariš šel k vojakom. Jih povpraševal o raznih zadevah in jim v znak zadovoljstva po bratski stiskal roko. To prijazno občevanje vrhovnega poveljnika z vojniki je napravilo na Nemce poseben utis. Nemški generali niso imeli navade govoriti z navadnimi vojniki tako po domače. Smatrali so navadno moštvo za manj vredne ljudi. General Maister je s svojim ljudomilim občevanjem pokazal, da so ti predsodki padli. Slikovit je bil sprejem v Radgoni. Na kolodvoru, ki je bil okinčan s trobojnicami, je stala stotinja jugoslovanske posadke pod poveljstvom nadporočnika Zeilhoferja. Vojaki so imeli na puškah slovanske trobojnice. Oddelek s strojnimi puškami je bil okrašen z bršljanom in zastavicami. Po sprejemu se je general s spremstvom odpeljal v mesto.

Slovenske zastave v Radgoni.

Dosedaj »nemško« mesto Radgona je sprejelo svoje llice. Zborovalce so pozdravljale slovenske zastave, ki so bile razobešene na številnih hišah. Velike trobojnice so vibrirale z vojašnic in s postnega poslopja. Na ulicah je ta dan kljub skrajno slabemu vremenu bilo vse polno slovenskega ljudstva. In prihajale so trume zborovalcev od vseh strani. V slovenski cerkvi se je pred shodom vršila služba božja, katere so se udeležili zborovalci v tako velikem številu, da je bila cerkev premajhna za vse udeležence.

Zborovanje v veliki jahalnici.

Z zasedanjem Radgone je prišla v jugoslovansko posest tudi velika dvorana, t. j. takozvana jahalnica, katera lahko sprejme pod svojo streho okoli 10.000 ljudi. To bo dragoceni prostor za razne prireditve radgonskih in okoliških Slovencev. V tej dvorani se je vršil prvi veliki tabor prekmurskih Slovencev. Že davno pred 10. uro so zborovalci začeli hoditi v dvorano.

Zborovanje je otvoril gornjeradgonski pevski zbor pod vodstvom č. g. Ašiča s pesmijo »Bodi zdrava domovina!« Šentpeterski župnik č. g. Kocbek je kot član okrajnega Narodnega sveta pozdravil zborovalce. Za predsednika je bil izvoljen prekmurski Slovenec Ivan Jerič iz Belotincev, ki je vodil tabor zelo spretno.

Prvi je govoril profesor č. g. Slavič. V navduševalnih besedah je govoril o slavni zgodovini panonskih Slovencev, ko so ti imeli svojo neodvisno državo s slovenskim knezom Pribino in Kocelom z glavnim mestom, Pribinovim gradom ob Blatnem jezeru. Njej sledi tisočletno suženjstvo se mora izbrisati, njena sramotna zgodovina se mora izmiti, da prisije lepša zarja jugoslovanske bodočnosti. Št. Iljski Port Arthur je izvršil svojo nalogo, naši vojaki pa se naučili v svetovni vojni delati vedno nove utrdbe v premikajoči se fronti. Naš Port Arthur je zdaj Radgona, Sobota, Lendava Monošter (Sv. Gotharda) na Rabi. Odtod bo kmalu prišla svoboda tudi za prekmurske Slovence. Trezni Nemci želijo, da spada celi radgonski in cmureški okraj pod Jugoslavijo. Mi si ne želimo, preveč Nemcev v svoji državi, da jim ne zraste zopet greben. Če pa hočejo biti Nemci ali Madžari pri nas, pa jim kličemo Gre gorčičeve besede:

Pod streho našo tuji rod
Naj gost nam bo, a ne gospod.
Tu mi smo gospodarji
In Bog in naši carji!

Za dr. Slavičem je dobil besedo urednik Žebot iz Maribora. Opisal je trpljenje našega naroda v novejši dobi pod Nemci in Ogrji. Bili smo hlapci, dekle, sužnji in robovi tujcev, ki so nas izžemali in se hoteli polastiti naše domovine. Sedaj smo oteti tujih spon in verig. Svobodni Jugoslavlani smo v svobodni Jugoslaviji. Iz zgodovine Radgone je navedel tri točke. 1. Princ Ernest Železni je pred več stoletji otel Radgono turškega obleganja; 2. danes pa je otel slovenski general Maister s svojo armado Radgono nemškega jarma; 3. dne 26. maja so v Radgoni padle prve žrtve za Jugoslavijo. Ustreljeni so bili nekateri slovenski vojaki, ker so se navduševali za Jugoslavijo. A vse žrtve, ki jih je prinesel naš rod tekom stoletij na oltar domovine, niso bile zaman. Danes smo oteti tujih spon, imamo lastno kraljevino in čete generala Maistra bodo kmalu otele tudi brate in sestre na Ogrskem.

Viharno pozdravljen je nato nastopil general Maister. Tritisočglava množica ga je sprejela z dolgotrajnim zelo živahnim klicanjem: »Živijo slovenski general! Živijo naš rešitelj!« Govornik se zahvaljuje najprvo za naklonjenost slovenskega ljudstva, materam, očetom, sestram, ženam in nevestam, da so mu dali na razpolago sinove, brate, može in ženine, ker mu je le tako bilo mogoče zasesti in cteti obmejne kraje. Obljublja prekmurskim Slovencev, da bo prav kma u prišel čas, ko bodo tudi oni svobodno dihali, ko bodo oteti ogrskega jarma. Pozdravljeni svobodni ogrski Slovenci, otroci naše svobodne kraljevine Jugoslavije! V tem hipu, ko je končal general svoj govor, je zabučal po dvorani vihar svetega navdušenja. Ljudstvo je bilo naravnost presenečeno nad lepimi in iskrenimi besedami našega vrhovnega poveljnika. Klici: »Živijo general Maister! Živijo naš rešitelj!« skoro niso hoteli utihniti. In ko je pevski zbor z mogočnim glasom zapel pesem »Lepa naša domovina«, je priklopelo navdušenje do vrhunca. Eni so vzklikali od veselja, drugi so se solzili od radosti, tretji vihteli klobuke in robce v zrak v pozdrav slavijencu.

Župnik Kocbek se je nato spominjal prvobornika za našo Jugoslavijo, sedanjega ministrskega podpredsednika dr. Korošca. Kar je storil dr. Korošec za našo svobodo, ne more popisati noben jezik, nobeno pero. Zato: Slava našem voditelju dr. Korošcu! In zopet je narod vskipel svetega navdušenja. — Po vsakem govoru in ob koncu shoda je pevski zbor zapel navdušene narodne pesmi.

Župnik Kocbek je nato prečital resolucije, ki so se brzojavnim putem sporočile v Belgrad. Bile so enoglasno sprejete. Resolucije se glasijo: 1. »Kraljevi vladi SHS v Belgradu. Prvi tabor prekmurskih Slovencev, zbran 26. decembra 1918 v Radgoni, pozdravlja novo skupno vlado neodvisne države SHS ter jo prosi, da vzame kmalu pod svoje okrilje slovensko Prekmurje, da bo zaaj konec tisočletne sužnjosti pod Ogrji ter začetek novega, svobodnega, narodnega življenja. 2. Kakor ne želimo sebi narodne smrti, tako protestira I. tabor prekmurskih Slovencev proti temu, da bi spadali primorski in goriški Slovenci pod Italijo, ker bi to bila njih narodna smrt. Vlada naj stori vse potrebno, da se to prepreči in da bodo v državi SHS združeni v resnici tudi vsi Slovenci. 3. Visokost regent Aleksander, Belgrad. Prvi tabor prekmurskih Slovencev, zbran 26. decembra v Radgoni, se klanja udano Vaši Visokosti ter Vas želi kmalu pozdraviti kot osvoboditelja prekmurskih Slovencev.«

Po shodu so imeli prekmurski in štajerski zaupniki pod vodstvom generala Maistra zaupen sestanek radi podvzetij v Prekmurju. Sestanek je rodil dober sad: Naslednje dni je Maistrova armada vkorakala v Prekmurje.

Kako je na Koroškem?

Na prošnjo celovškega škofa, da bi naj o božičnih praznikih počivalo orožje na Koroškem, je Narodna vlada v Ljubljani določila, da se ustavijo o božičnih praznikih vsa vojaška podvzetja in da počiva orožje. Koroški Nemci so pa svojo dano besedo snedli in so se ravno o božičnih praznikih pripravljali na napad na Sv. Pavel v Labudski dolini. Zbirali so se, preoblečeni v kmetsko obleko, se oboroževali in pripravljali na napad. Ko so dobili iz raznih krajev Labudske doline dovolj pomoči, so zavratno napadli Št. Pavel, ki se je nahajal v naši oblasti. V hudem boju se je veliki nemški premoči posrečilo premagati našo jugoslovansko posadko, ki je štela samo 74 Srbov, jo vjeti in tirati v Celovec. Z vjetimi Srbi so Nemci grdo ravnali. Nadporočnik Jurka in poročnik Stosiča je zbesnela nemška druhal tirala na pol naga pred sebo. Vjetim častnikom in vojakom so pokradli vse, kar so imeli. Nemška tolpa je vdrla v samostan in odpeljala nemške menihe, slovenskega župana Jurka so odvedli proti Celovcu, zaprli postajenačelnika Korošca in davkarja ter zaramovali dve slovenski poštni uradnici. Nemške tolpe, ki so vpile: »Mi nimamo nobene oblasti, nam se ne more zgoditi ničesar!« so se, kakor nekdanj Turki, valile proti Spodnjemu Dravogradu in napadle našo tamošnjo slovensko posadko. Toda hrabrost naših slovenskih

vojakov je porazila podivjane nemške tolpe in jih nagnala nazaj. Koroški nemški divjaki so prave zverine v človeški podobi in v podivjanosti prekašajo še celo Turke!

Dr. Korošec v Mariboru.

Na Štefanovo se je ob 11. uri predpoldne s posebnim vlakom pripeljal naš voditelj in ministrski podpredsednik dr. Korošec v Maribor, da po daljši odsotnosti biva zopet nekaj uric med svojimi. Vest, da prihaja dr. Korošec v Maribor, se je po bliskovo raznesla, in ga je na kolodvoru z navdušenimi »živijo-klici« sprejelo in pozdravilo na stotine slovenskega ljudstva. Sprejem je bil nad vse prisrčen. V imenu obmejnih Slovencev je pozdravil dr. Korošca poverjenik dr. Verstovšek, v imenu slovenskega ženstva pa soproga generala Maistra, v imenu mariborskega slovenskega okraja pa krajni glavar dr. Lajnič kot rešitelja naše obmejne zemlje. V imenu zbranega jugoslovanskega vojaštva je pa pozdravil dr. Korošca v jedrnatih besedah podpolkovnik Skrabar. Dr. Korošec se je zahvalil vsem za prijazen sprejem ter poudarjal, da ga zlasti velik preobrat na Štajerskem veseli prav posebno ter pozival vse na vstrajno in požrtvovalno delovanje.

Drugega dne ob pol 3. uri popoldne se je dr. Korošec poslovil od obmejnih Slovencev. Na kolodvoru se je zbralo zopet na stotine in stotine ljudi, da se poslovijo od svojega voditelja in prvobornika. Slovo je bilo zelo prisrčno. Dr. Korošec se je na kolodvoru pred odhodom prijazno razgovarjal s posamezniki. K njemu je pristopil tudi goriški Slovenec, nek četovodja in ga prosil, naj se zavzame za goriške in primorske Slovence, da ne pridejo pod krutega Laha. Ministrski podpredsednik dr. Korošec je obljubil goriškemu Slovincu-vojaku, da bo vlada v Belgradu storila vse, da ne izgubimo niti ene slovenske vasice.

Pred odhodom vlaka se je ministrski podpredsednik dr. Korošec poslovil od vrhovnega poveljnika obmejne armade generala Maistra s sledečimi besedami: »Vam se posebno zahvaljujem za Vaše požrtvovalno delo, ki ste ga imeli ob osvoboditvi naše domovine: Čestitam Vam, ker ste edini, ki je imel toliko lepih in važnih vspehov, in Vas prosim, da tudi nadalje zastavljate vse svoje moči za bodočnost naše mile jugoslovanske domovine!« Nato se je dr. Korošec po bratski poslovil od generala Maistra. Kmalu po pol 3. uri popoldne se je dr. Korošec v spremstvu dr. Verstovška in Pišeka odpeljal s posebnim vlakom proti Ljubljani, odkoder je te dni odpotoval v Belgrad.

Srbstvo.

»Slov. Gospodar« je za pisal o lepoti in milini hrvatskega jezika. Kar velja o hrvatskem, ravno isto velja tudi o srbskem jeziku; saj je srbo-hrvaščina eden in isti jezik. Slišiš ta jezik koga govoriti in ga razumeš, vendar ne veš, s kom imaš opraviti, ali s Srbom ali Hrvatom, če morebiti ne vprašaš, kam se prišteva. Če bereš pisanje, lahko veš, od kod izvira, ali od Hrvata ali od Srba, ker Srbi pišejo s cirilico, če pa slišiš samo brati, pa ti je branje zopet lahko ali hrvatsko ali srbsko.

Mnogoga slovenskega vojaka je vojna usoda bila zanesla na Srbsko. Če je srečno sedaj prišel domov, ima gotovo še spomin na pohod v Srbijo. On pozna zdaj ne samo srbskega vojaka, ampak tudi srbsko ženico in srbskega starčka. Drugi vedo o Srbih nekaj iz šole povedati, iz zgodovine in zemljepisja in iz njih slovstva, vendar je to vsled nemškega duha naših sol prav malo. Srbska preteklost je slavna, junaški čini Srbov se opevajo v njih narodnih pesmih. Srbi so torej upoštevavanja vredni narod in že zato smo mi do zdaj jih skoraj zavidali, sedaj pa jih blagrujemo, ker so si ohranili svojo državno samostojnost in neodvisnost, h katere skupnosti sedaj sprejmejo tudi nas.

Da odkritosrčno govorimo: Ta narod se nas je učil dosedaj sovražiti in ime Srb preklinjati.

Morali smo skoraj zatajiti to nam sorodno pleme in v tem zatajevanju iti tako daleč, da smo morali zatajiti tudi svoje slovenske pokolenje, če nismo hoteli veljati za Srbe. Če si bil dober Slovenec, bil si že Srb. Ne bi bili mogli naši trinogi bolj potrditi in naglašati naše krvnega sorodstva s Srbi, kakor so s svojim preganjanjem in iskanjem Srbov med nami. A dočim so nas silili, da bi naj preklinjali Srbe, je prišel čas, da jih mi kot brate in rešitelje v odločilni uri javno blagoslovimo in blagorajemo. Zunanji pritisk nas je silil, da bi naj preklinjali Srbe, notranji glas in čut že tedaj ni tega dovoljeval. Z božjo pomočjo in na božji poziv smo se srečno postavili na stališče preroka Balaama o sv. pismu:

Izraelci so prišli pod Mojzesom do moabskih mej blizu Jordana. Med Moabiti je živel mož po imenu Balaam, ki je poznal pravega Boga. Do njega pošlje »Glej številno ljudstvo je prišlo iz Egipta in se je ustanovilo meni naproti. Pridi torej in prekolni ga. Gospod pa se je ponoči prikazal Balaamu ter mu rekel: Pojdi tja, toda le samo to stori, kar ti bom jaz zapovedal.« Balaam zjutraj vstane in gre h kralju.

Kralj pelje Balaama na tri gore, od koder je videl tabor izraelski, ter misli, da bo Balaam po njegovem povelju preklel Izraelce. Gospod pa na vidnih Balaama, naj blagoslovi Izraelce. Balaam torej pravi kralju: »Kako bom preklinjal, kogar Bog ne preklinja; kako bom rotil, kogar Bog ne roti?« Blagoslovit sem poklican, blagoslova torej ne morem zadrževati.« In blagoslovil je Izraelove otroke. Nato mu Balak reče nevoljen: Poklican sem te, da bi mi sovražnike preklel, ti pa si jih blagoslovil. Pojdi odkoder si prišel.«

Tudi prišci, vrtni in Srbi gremo radi tja, odkoder smo prišli, Hrvatni se v mislih v daljno preteklost, v kateri smo izišli kot sinovi ene matere Jugoslavije. Sedaj si ustvarjamo sedanost, v kateri nas bo zopet vse skupaj objela mati Jugoslavija. Kar je Bog združil, človek več ne bo ločil. Nemeč je hotel Slovenca prisiliti, naj bi preklinjal Srba. Bog pa je obrnil in odletel, da ga meramo blagosloviti kot svojega rešitelja. Bog torej živi in blagoslovi rešitelje in rešenca v ujedinjeni državi Slovencev, Hrvatov in Srbov!

Varnostna odredba.

Obmejno vojaško poveljstvo v Mariboru je v svrhu vzdrževanja redu in osebne varnosti odredilo, da se naj iz kroga mariborskih meščanov vzame 21 talcev, ki bodo vsak dan po tri in tri internirani v domobranski vojašnici ter bodo skupno jamčili za red in varnost. Prva trojica talcev je ta-le: dr. Mrawlagg, Kokoschinneg in Berg; druga: dr. Orosel, Bernhard in Tischler. — Jahn odpuščen. Zloglasni urednik »Marb. Ztg.«, Jahn mora v šestih dneh zapustiti Maribor.

Kmetje na Dravskem polju bodite previdni in pozorni!

Mnogo je odpuščenega uradništva in delavstva nemške narodnosti ali nemčurjev, ki se bivajo po naši slovenski zemlji, in ki so bili od naše Narodne vlade odpušteni radi tega, ker niso zmožni delati ali pa niso hoteli. Sedaj mora delati Slovec mesto njih, in tam, kjer so prej sedeli trije Nemci ali nemčurji, sedaj opraviča to delo eden! In ti Nemci in nemčurji imajo sedaj čas hoditi med vas, da si nakupujejo živež za sebe in zato, da ga izvažajo drugam in tam delajo velike dobičke. Pa še ne samo to. Ti vas tudi napačno podučujejo in vas hujskajo na poštene Slovence, ki morajo mesto teh Nemcev delati sedaj službo. Ti hinavci imajo dvojni namen: hočejo se vam slovenskim kmetom dobrikati, ter vam pripovedujejo gorostasne lazi, da bi od vas čim največ in ce nejše blago nakupili, na drugi strani pa vas hočejo nahujskati zoper pridne in poštene Slovence, da bi potem ti nemški uradniki in hinavci ter tenuharji spet ložje prišli nazaj na toplo mesto, pa nič delali. Pišejo potem v nemške časopise, češ, slovenski kmet zahteva nemške uradnike nazaj, ker le ti so bili pridni in za slovenskega kmeta! Kako so delali nemški uradniki s teboj, ubogi slovenski kmet, pa dobro veš! Za nas Slovence v Jugoslaviji naj velja: »Kdor ne dela, naj tudi ne je!« Zatorej tudi nemškim in nemčurjskim ljudem ničesar ne prodajte, zakaj bi se med nami redili, delali pa nič! Dajte raje svojim sorodnikom in drugim Slovencem, ki se za vas trudijo!

Tedenske novice.

Duhovniške vesti. Prestavljena sta č. g. kaplana Vid Pavlič iz Št. Ilija v Slov. gor na Muto in Jakob Sajovic iz Ormoža v Št. Ilija v Slov. gor. — Kot kaplan v Zrečah je nastavljen č. g. Franc Jazbinšek, dosedaj vojni kurat in učitelj v kadetni šoli v Gračcu. — Za kn. šk. dvornega kaplana in tajnika je imenovan č. g. Mihael Umek, do sedaj vojni kurat v Mariboru.

Častno občanstvo. Občini Zerkovci in Dogoše sta imenovali generala R. Maistra in glavarja dr. Lajušica svojim častnim občanom. Iskreno čestitamo!

Dr. Korošec mašuje v Belgradu v kapeli francoskega konzulata.

Za katoliš. ega župnika v Belgrad pride dr. Kulavic iz Ljubljane.

† Franjo Krpač. V Šmartinu pri Slovenjgradcu je umrl nadporočnik Franjo Krpač za boleznijo, ki si jo je nakopal v dolgotrajni vojni. Pogreb je bil tork popoldne. Vrlemu mlademu možu svetila večna luč!

Dva nova vlaka na koroški progi vozita odslej in sicer iz Maribora (koroški kolodvor) ob 6.15 zjutraj in 3.29 in 3.29 popoldne (glavni kolodvor) in v Maribor 8.58 dopoldne in 6.08 zvečer. Odslej vozita dva tovarna vlaka na tej progi.

Ljutomersko okrajno glavarstvo do Špilja. Zasedni kraji od Špilja do Radgone na nemški strani Mure so pridržani začasno okrajnemu glavarstvu Ljutomer.

Pastor Mahnert zaprt. Mariborska državna policija je nedeljo po natančni hišni preiskavi aretirala v njegovem stanovanju lutrovskega pastora Mahnerta. Proti njemu se je nabralo radi značnih hujskav in obtožila materijala, da ga je policija obdržala v zaporu, ter ga izročila sodišču.

Angleške volitve. V soboto, 28. decembra, so bile na Angleškem volitve za državni zbor. Končala so se s sijajno zmago strank, ki so združene pod vodstvom sedanjega ministrskega predsednika Lojd Žorža ter so dobile večino, broječo 240 glasov. Ministrski predsednik sam je bil izvoljen z okoli 14.000 glasov, dočim je njegov nasprotnik dobil le okoli 1000 mož. Prepadi so vsi nekdanji agitatorji za mirovne misel in vsi zagovorniki sporazumnega miru. Angleško ljudstvo je torej dalo vojni vladi Lojd Žorža sijajen dokaz zaupanja, potrdilo je vojevanje Angleške do poraza Nemčija in Avstro-Ogrske, potrdilo angleško vojno politiko in obenem izrazilo zahtevo, naj se z Nemčijo sklene tisti trdi in težki mir, kakor ga je vedno zagovarjal Lojd Žorž. Sijajna volilna zmaga tega železnega moža in njegovih načel povečuje poraz Nemčije. Beseda Lojd Žorža pri mirovni konferenci bo še mogočnejša, kakor je bila dosedaj. O Nemcih pa še bolj velja: Gorje premaganim.

Napad na škofa. Ko se je na božično noč po polnočnicah vračal linški škof iz stolnice v vozu v svojo palačo, so nameravali pijani vojaki ustaviti voz, v katerem se je peljal škof, na ta način, da so metali droge pod kolesa. Le prisotnosti duha kočijaža, ki je naglo pognal konja, se je zahvaliti, da se škofu ni pripetila kaka nesreča. Pijani vojaki so obkladali škofa z grdimi psovskami! Nemška omika!

Shod v Rogatcu se priredi na dan Sv. Treh Kraljev hitro po ranem opravilu v prostorih šolske telovadnice. Pride govornik iz Maribora. K obilni udeležbi vabi krajevni NS tudi sosesda ob Sv. Križa, Sv. Florijana, Žetal, Sv. Roka in od drugod.

Narodnega davka nabralo se je v Št. Pavlu v Savinjski dolini 4495 K, k kateremu je pripadala trgovina Zanier 2000; trgovina Piki pa 1000 K. Ostalo nabralo se je med občani. Za vse darovne prispevke se prav iskreno zahvaljuje krajevni odbor Narodnega sveta v Št. Pavlu.

160 primorskih sirot, in sicer 100 dečkov in 60 deklic v starosti od 3 do 14 let pride tekom meseca januarja v Ljubljano. Družine, ki bi sprejele otroke, ali za svoje, ali le v začasno oskrbo, naj pošljejo svoje naslove na »Poverjeništvu za socialno skrbstvo v Ljubljani.«

Vsem, ki jih je zanimalo poročilo v ponedeljkovi »Straži«, da se bo igricala Krčevinarjev »Pri jaslicah« prihodno nedeljo ponovila, naj služi to-le v pojasnilo: Iz skrbi za zdravje sodelujočih otrok stvarce sploh ne mislimo ponavljati. — P. Bernard.

Predavanja o jugoslovanski zgodovini priredi Zgodovinsko društvo vsako nedeljo ob 10. uri dopoldne v mali dvorani mariborskega Nar. doma. Prvo predavanje je dne 5. januarja, predaval bo

g. prof. Pirč o politični zgodovini Srbov. Predavanje je javno in brez vstopnine.

Izvor slivovke iz Bosne in Hercegovine v ostalo jugoslovansko ozemlje je doslej dovoljena.

Hoče, Dae 6. januarja priredi kat. bratno in gosp. društvo v Hočah Krekovo igro: »Ob vojski« in burko: »Dva teta«. Veselica se priredi v prostorih g. Pfeifer po večernicah. — Naša kmečka hranilnica in posojilnica obrestuje hranilne vloge s 1. jan. s 3 odstotki. — Dne 29. dec. je umrla pridna družbenica Marija Visočnik, po domače Anc na spanski boleznii.

Jarenina. Tu je dne 20. decembra po daljši boleznii umrla, sprevidena sv. zakramenti gospa Ana Cvilak, roj. Ferš, soproga našega somišljenika in trgovca g. Martina Cvilak, stara 57 let. Pogreb se je vršil v ponedeljek, dne 23. decembra predpoldne o obilni udeležbi občinstva od blizu in daleč. Vrh slovenski gospodinjii svetila dobeska januar!

Sv. križ na Murskem polju, v nedeljo, dne 5. januarja po večernicah se vrši prireditev Bralnega društva Na vsopreda: Igra »Daj nam danes naš vsakdanji kruh«, govor (prof. dr. Hohnjec iz Maribora), petje. Prireditev se ponovi dne 12. januarja.

Braslovče. Na 200 naših žrtev je zahtevala štiriletna vojna. Vseh je škoda, nekaterih pa še prav posebno. Med temi zadnjimi je tudi Zdravko Prisan iz Parizelj. Služil je pri 26. radio stotniji. Dne 29. okt., tik pred premirjem, je zadel njegovo postojanko strel iz sovražnega topa in poleg drugih usmrtil tudi njega. Rajni je bil idealen fant, že kot dijak. Bralno društvo ga ohrani v dobrem spominu. Žalujočim domačim naše odkrito sožalje! Naj v m. p.!

Rajhenburg. Slov. kat. izobraževalno društvo priredi v nedeljo, dne 5. januarja ob 3. uri popoldne predslavo. Igrali bodo naši Orli božično igro »Pastirci in Kralji«, pevske pričke pa bo proizvela naša cerkevni pevski zbor. Počakuje in želi se, da se bodo vsi prijatelji poštna zabave v obilnem številu udeležili te prireditve. Dobrodošli so vsi prijatelji iz sosednih župnij.

Izdajica grozi.

Ljutomer, 31. dec.

Nadporočnik Tkalec, rodom Slovenec, se je za visoko plačo prodal Ogrom ter je preganjal v okolici Razkrižja ter treh Bistic Slovence, ki so se zavzeli za Jugoslavijo. Gospodarja Godino v Bistrici je gonil okoli kot kakega lopova, in ga dal tepsti. Godinovo hišo je popolnoma oropal. Ko so se Slovenci postavili v bran in so Tkalca pregnali, jim je zagrozil, da bo upepelil vse tri Bistrica.

Junaške Krašanke.

Pred božičnimi prazniki je italijansko vojaštvo priredilo v Št. Petru na Krasu neko veselico, katere se pa domačini niso udeležili, pač pa je prikoralo pred hišo, kjer se je vršila veselica, skupina fantov in deklet s slovensko trobojnico. Razjarjeni italijanski častniki in vojaki so skušali z orožjem pregnati slovenske fante in dekleta, toda ti se niso dali ustrašiti, marveč so jeli klicati »Živele Jugoslavija!« Razjarjen italijanski častnik je raztrgal dekletu slovensko trobojnico, toda junaška kraška Slovenka je začela z golim dragom udrihati po častniku in konju, zato, da se je konj splasil in odnesel častnika. Z nasajenimi bajoneti so italijanski vojaki odgnali v zapore v Postojno junaške Krašanke, ki so med potom v enomer vkljub italijanski grožnji klicale: »Živele Jugoslavija!«

Povsod ugodno.

V Prekmurju prodiramo iz ravnine v hribovje (med Goričance). Vse se vrši v najlepšem redu. Na Koroškem se je položaj zdatno izboljšal. Nemške tolpe so povsod odbite in vržene nazaj.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Dopisnikom: Posvno prosimo, pišite svoja poročila kratko. Nakopičilo se nam je zadnji čas toliko dopisov in poročil, da bi jih komaj in komaj stlačili v pet »Gospodarjev« in »Straž«. Pri najboljši volji ne moramo spraviti niti najmanjšega gradiva v list. Prosimo torej, pišite kratko, a jedernato. Upoštevajte naš položaj. — Vsem dopisnikom in naročnikom vaselo novo leto! — Inserentom: Inserterov tako dolgo ne sprejemamo, dokler ne bo »Gospodar« zopet mogel izhajati na 8. straneh.

Neka uboga obitelj zamenja nov kožuh za živila. — Več pove gospd. Leskovar v Cirilovi tiskarni.

Odvetnik dr. Josip Leskovar ima svojo pisarno v poslopju stare gimnazije, Koroška cesta št. 1.